

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE 88STE ALGEMEENE VERGADERING DER MAATSCHAPPIJ.

Geachte collega VAN RIJNBERK,

Met belangstelling las ik Uw beschouwingen betreffende de 88ste Algemeene Vergadering der Maatschappij. Vooral de zinsnede, waarin gesproken wordt over het bezoek der vergaderingen en van de Algemeene Vergadering in het bijzonder, trof mij zeer. Wanneer Ge echter spreekt van een zekere mate van laksheid om naar de stembus te loopen, evenals in de groote samenleving, waag ik het met U van meening te verschillen, omdat het woord *laks* toch eigenlijk niet op zijn plaats is. Een zeer groot deel der artsen heeft, gezien de ervaring, volstrekt niet den minsten *lust* om die vergaderingen bij te wonen. Die ervaring toch heeft geleerd, dat er andere factoren zijn, die onze positie in het maatschappelijk leven bepalen. Reeds vroeger schreef ik hierover; het lidmaatschap van de Nederl. Mij. van Geneeskunst berust in hoofdzaak slechts op ideëele gronden, om aan ons gevoel van saamhoorigheid te voldoen.

Ik zou dit hier niet ter sprake brengen, ware 't niet, dat ik, evenals vermoedelijk zeer vele andere collegae, tegenwoordig het lidmaatschap van de Maatschappij eenigszins voel als een soort harnas, een rem, waardoor de vrije ontplooiing van het beroep in niet geringe mate belemmerd wordt en waardoor juist *niet* Maatschappij-leden in hun positie bevoordeeld worden.

Wat baat het, of allerlei hoog-gesalarieerde ambten worden in het leven geroepen, terwijl de leuze van de vrije artsenkeuze onder andere in den loop der jaren hoe langer hoe meer in de verdrukking is gekomen? Misschien is dit verschijnsel slechts plaatselijk, vraag echter niet van hoeveel andere hooggespannen verwachtingen de bodem wreedelijk werd ingeslagen! Men polse slechts de collegae, ook de jongere, die in dit opzicht herhaaldelijk allerlei ervaringen opdeden.

De practijk van het leven toont maar al te duidelijk (in algemeenen zin), hoe goed bedoeld ook, het vrijwel nuttelooze van het organisatorische werk van het Hoofdbestuur en diens organen. Natuurlijk heeft elke zaak zijn nuttige zijde, zoo ook deze, maar volgens mijn bescheiden meening is dat nut zeer eenzijdig.

Edoch, en ik neem gaarne aan dit aan te toonen, wanneer mij slechts gelegenheid gegeven wordt, mijn standpunt uiteen te zetten *en mijn gedachten* in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* te ontvouwen; de positie van den mensch in het maatschappelijk leven wordt waarlijk niet bepaald door theoretische beschouwingen, maar door geheel andere factoren.

Met collegiale hoogachting,
A. DE GROOT Sr.

Santpoort, 12 Juli 1937.

VERSLAG 88e ALG. VERGADERING DER MAATSCHAPPIJ.

Collega VAN DAAL beklagt zich er over, dat zijn naam éénmaal als VAN DONK, en éénmaal vanloos in mijn hoofdartikel verschijnt. Vlug en slecht schrift, haastige proefverbetering zijn aan beide onjuistheden schuld.

Collega SCHALY heb ik op één punt niet goed verstaan; hij schrijft mij thans: „Woordelijk heb ik dit gezegd: gedurende de 5 jaren dat ik secretaris der afdeling (Rotterdam) was, heb ik geen vergadering medegemaakt waar, bij het gedeelte gewijd aan maatschappelijk medische belangen, meer dan 38 leden aanwezig waren. Gewoonlijk waren het er 8 of 9 of iets daarboven. Bij dat gedeelte der vergadering waar wetenschappelijke voordrachten werden gehouden, was het aantal toehoorders 100 à 150 en soms meer, al naar de vermaardheid van den spreker. Had deze zijn

voordracht geëindigd, dan begon de algemeene uittocht. Voor het wetenschappelijk deel bestaat altijd groote belangstelling."

De afdeling Rotterdam telt 358 leden. De wetenschappelijke vergaderingen worden dus door 30 pCt., de organisatorische door 2—9 pCt. der leden bijgewoond.

Ten slotte nog een vergissing: niet coll. MAJOOR, maar coll. dr. J. PEETERS uit Weert heeft het voorstel Noord-Limburg verdedigd.

Blaricum, 11 Juli 1937.

G. VAN RIJNBEEK.

DE BEHANDELING MET HET AMMONIAKZOUT VAN AMANDELZUUR.

Voor het gemak van apotheekhoudende artsen levert de groothandel volgens de prijscourant: amygdalas ammonicus 50 pCt. Hiervan kan men gemakkelijk 24 G. per dag geven in een drankje.

Het is inderdaad duur, maar als het helpt niet te duur.

Velsen, 7 Juli 1937.

R. W. FIERSTRA.

MAAGKANKER, ALCOHOL EN TABAK.

Op hetgeen collega CIJFER in het *Tijdschrift* van 10 Juli schrijft, zou ik dit willen antwoorden:

1e. Op bldz. 2716 van het *Tijdschrift* van 12 Juni 1937 staat op den 6den regel van boven, dat de getallen van Tjsechoslowakije gelden voor maagkanker.

2e. Uit mijn aanvullende mededeeling in het *Tijdschrift* van 26 Juni 1937, No. 26, II blijkt, dat ook in Denemarken de sterfte aan maagkanker hoog is. Dit land neemt met Nederland en Tjsechoslowakije de laatste plaatsen in van de tabel, vermeldende het totale gebruik van alcohol per hoofd der bevolking berekend. Het gebruik is dus ook daar geringer dan in Engeland, maar de sterfte aan maagkanker is hooger dan in dat land.

3e. Ook in Engeland zullen de ouderen wel doorgaan met het gebruik van hun grootere of kleinere dagelijksche drankportie, maar de sterfte aan maagkanker blijft laag.

4e. De bevolkingsopbouw is in al die landen hetzelfde, ook daar neemt, evenals in ons land, de levensduur toe. Bij een vergelijking tusschen de landen onderling vervalt dus ook dit argument.

5e. Als de alcohol invloed uitoefent op de sterfte aan maagkanker, dan moet deze in Frankrijk schrikbarend hoog zijn, omdat men daar geregeld alcohol drinkt in groote hoeveelheden. Frankrijk neemt de eerste plaats in op de tabel (bldz. 2716, No. 24). Hoewel in dat land nog geen afzonderlijke statistiek van de sterfte aan maagkanker bestaat, zou een zóó bijzondere sterfte wel voldoende bekend zijn geraakt.

6e. Ongetwijfeld vindt in ons land clandestien bereiden van gedestilleerd plaats. Maar wanneer het werkelijke gebruik van alcohol van 50 pCt. nog zoo hoog was als 40 jaar geleden (toen 8.97 L. per hoofd, nu 1.56 L.), dan zouden deze geheime branderijen meer dan 60 miljoen liter moeten bereiden per jaar om het officieele cijfer van 1885/1889 te bereiken, gerekend op de bevolking van heden.

Aan collega GERLACH moge ik opmerken, dat ik natuurlijk mij bewust ben van het sociale gevaar, dat door alcoholmisbruik kan ontstaan. Vandaar dat ik schreef, dat ik het niet zou wagen den raad te geven het drinken van alcohol als een voorbehoedmiddel tegen maagkanker aan te raden. Echter drinkt vrijwel niemand alcohol om het aantal calorieën, dat hem hiermede wordt toegevoerd, evenmin als dat men om die reden een taartje gebruikt. Verder zal ik hier niet op ingaan, omdat anders het geheele vraagstuk der al of niet geheelonthouding zou worden aangeroerd. Hierbij treden zeer sterke persoonlijke opvattingen en overtuigingen naar voren.

Rotterdam, 11 Juli 1937.

F. A. SCHALY.